

REFORMISMITAUTI

„Mitä me sairastamme?” — kysyi näin otsikoidun kirjoituksen laatija hiljattain „Lutshissa”; kirjoitus oli laadittu marraskuun 15 päivän lakon vaikutelmien alaisena.

Vastaus käy selväksi seuraavista kahdesta lainauksesta:

„Niille, jotka vaativat itselleen johtajanosaa, pitäisi kai olla selvää, että nykypäivien taistelun ja lähimmän tulevaisuuden tehtävänä on yksinomaan vaatimus poikkeustilamääräysten lakkauttamisesta ja liittoutumisvapaudesta, kun taas vallitsevan järjestelmän muuttaminen, josta julistuksessa puhutaan, on jotain muuta. Sitä ei saavuteta lakkoiluleikillä, jollaista nykyään saamme nähdä, vaan kovalla suunnitelmallisella työllä, valloittamalla aseman toisensa jälkeen, ponnistamalla kaikki voimat, moitteettomalla järjestyneisyydellä ja vetämällä tähän taisteluun mukaan laajat kansanjoukot, eikä yksistään työväenluokkaa...

Suhtautumalla tietoisesti tehtäviimme, puolustamalla suunnitelmallisesti etujamme, leimahtamatta tänään ettemme huomenna jäähtyisi, luomme itsellemme sekä voimakkaat ammatilliset järjestöt että julkisen poliittisen puolueen, joiden kimppuun ei kukaan uskalla käydä”.

Nämä lainaukset ovat riittäviä voidaksemme sanoa kirjoittajalle: hyvä herra, kysykää mieluummin, „mitä te itse sairastatte?” Ja me vastaamme teille: te sairastatte reformismia, se on ilmeistä. Teillä on „pakkomielle”, stolyпинilaisen työväenpuolueen aate. Se on vaarallinen tauti. „Lutshin” lääkärit vievät lääkinnällään hautaan.

Vastoin yleisiä poliittisen vapauden vaatimuksia kirjoittaja propagoi aivan selvästi ja tietoisesti „julkista poliittista puoluetta”. Kahden ylläolevan lainauksen vertailu ei jätä sen suhteen epäilyksen häivääkään. Verukkeet olisivat siinä turhia.

Kysymme kirjoittajalta: minkä vuoksi pikkuporvarillisiin demokraatteihin kuuluvien opportunistien (vuoden 1906 „kansansosialistien”) ja suurporvaristoon kuuluvien liberaalien (vuosien 1906—1907 ja sitä seuraavien vuosien kadettien) „julkinen puolue” osoittautui utopiaksi, mutta teidän „julkinen” työväenpuolueenne ei ole utoppinen?

Te myönnätte (tai ainakin „julkinen” esiintyminen vaa-leissa *pakotti* teidät myöntämään), että kadetit ovat vasta-vallankumouksellisia, että he eivät ole demokraatteja eivätkä yleensä joukkojen puolue, vaan varoissa olevan porvariston puolue, „ensimmäisen kuurian” puolue. Ja kuitenkin te, „selväjärkinen reaalipoliitikko”, „leimahdusten ja nyrkillä huitomisen” vihollinen, esitätte muka työläisten nimissä sellaisen „lähimmän” vaatimuksen, joka osoittautui utoppiseksi, kadeteille saavuttamattomaksi!! Te olette suuri utopisti, mutta teidän utopianne on pientä, matalaa ja sää-littävää.

Itsekään sitä tietämättä te olette sairastunut muotitau-tiin — nyt on sellainen liikkeellä! — alakuloisuuden, heikko-luontoisuuden, toivottomuuden ja uskomattomuuden tautiin. Ja tämä tauti työntää teitä opportunismin kuoppaan, oppor-tunismin, joka on jo saattanut yleisen pilkan kohteeksi sekä kansansosialistit että kadetit.

Te pidätte poikkeustilamääräysten lakkauttamisen ja liit-toutumisvapauden vaatimusta päiväjärjestykseen kuuluvana ja asiallisena, „suunnitelmanmukaisena” ja „tietoisuuteen” pohjautuvana. Teidän ajatuksenne eroavat perin juurin sosialidemokraattien ajatuksista, sillä sosialidemokraatit *käsittävät* tällaisten reformien toteuttamisen (ja niiden vaka-vuuden) yleiset ehdot. Teidän ajatuksenne käyvät oleelli-sesti yhteen progressistien ja lokakuulaisten kanssa, sillä nimenomaan tämä väki pettää itseään ja muita jaarit-telemalla... reformeista ja „vapauksista” nykyisen asiain-tilan pohjalla. Italialainen reformisti Bissolati petti työväen-luokan niiden reformien takia, jotka *liberaalinen* ministeri Giolitti oli luvannut *kaikkien* luokkien puolueiden saadessa toimia „julkisesti”. Mutta te petätte työväenluokkaa sellais-ten reformien takia, joita *eivät edes* Izgojevit eivätkä Bulgakovitkaan odota Makarovilta.

Te puhutte halveksuvasti „lakkoiluleikistä”. Minulla ei ole tässä mahdollisuutta vastata teille tämän suhteen niin kuin pitäisi. Mainitsen vain lyhyesti, että on suorastaan

typerää nimittää syvää historiallista liikettä „leikiksi”. Te vihoittelette lakoille, samoin kuin „Novoje Vremja” (ks. marraskuun 17 pn numeroa, Neznamovin kirjoitusta), Izgojevit ja Bulgakovit vihoittelevat niille. Ja te vihoittelette siksi, että elämä särkee säälimättömästi teidän liberaaliset kuvitelmanne. Työväenjoukot tunnustavat täydellisesti organisaation, systeemin, valmistelun ja suunnitelmallisuuden välttämättömyyden, mutta teidän puheisiinne ne suhtautuvat ja tulevat suhtautumaan halveksuvasti.

Teidät saastuttaneen vaikean taudin on aiheuttanut hyvin laajalle levinnyt basilli. Se on liberaalisen työväenpolitiikan eli toisin sanoen likvidaattoruuden basilli. Sitä on ilmassa. Vihoitelkaa kuinka paljon tahansa tapahtumain kululle yleensä ja marraskuun 15 päivälle erikoisesti, mutta niiden kulku on kuolettava tälle basillille.

„Pravda” № 180, marraskuun
29 pnä 1912
Allekirjoitus: V. I l l i n

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
